

РЕШЕНИЕ

№ 585

гр. Велико Търново, 03.04.2024 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

РАЙОНЕН СЪД – ВЕЛИКО ТЪРНОВО, XVI СЪСТАВ, в публично заседание на пети март през две хиляди двадесет и четвърта година в следния състав:

Председател: **ВЛАДИМИР БАЛДЖИЕВ**

при участието на секретаря **ИВАНКА Д. ТРИФОНОВА**
като разгледа докладваното от **ВЛАДИМИР БАЛДЖИЕВ** Гражданско дело
№ 20234110101339 по описа за 2023 година

Производството е образувано по искова молба на *, в която излагат твърдения, че на 10.11.2022г. са сключили с ответника договор за дарение, с който безвъзмездно са прехвърлили правото на собственост спрямо придобития по време на брака недвижим имот, намиращ се в*. Твърди се, че след сключване на договора контактите между страните постепенно са преустановени като последвало влошаване на здравословното състояние на дарителите, което породило необходимост от непосредствени грижи и довело до затруднения в тяхната издръжка поради ниския размер на доходите и необходимите средства. Изтъква се, че са поискали от ответника да им предостави средства за покриване на ежедневните нужди от храна, консумативи и лекарства като е последвало бездействие от негова страна. С оглед изложеното, се отправя искане до съда да постанови решение, с което да отмени дарението на недвижимия имот и да осъди ответника да заплати направените разноски. Поради смъртта на С. М., в качеството на ищци са конституирани наследниците по закон А. М., К. М. и М. М., а предвид сливането на качествата ищец и ответник на Г. М., производството по делото относно претенцията за отмяна на дарението в частта за 1/10 идеална част от правото на собственост спрямо имота е прекратено.

Ответникът, в срока по чл. 131 от ГПК, представя отговор на исковата молба, в който оспорва основателността на исковите претенции. Изтъква, че от години живее * като предвид смъртта на баща му ищците са изразили желание да дарят процесния имот, независимо от напредналата им възраст и влошено здравословно състояние. Навежда доводи, че дарителите са разполагали с достатъчно средства за покриване на ежедневните си

нужди и не са отправяли искане за предоставяне на издръжка. Твърди, че е ученик при редовна форма на обучение и няма доходи, поради което не разполага с възможност да предоставя средства на ищите. С оглед изложеното, се отправя искане за отхвърляне на предявените искове и за присъждане на разноски.

Съдът, като взе предвид становищата на страните и като прецени събраните по делото доказателства, намира за установено следното:

Предмет на делото са субективно съединени искове по чл. 227, ал. 1, б. „в” от ЗЗД.

От събрания доказателствен материал се установява следната фактическа обстановка:

С договор за продажба *по време на брака си ищите придобили правото на собственост спрямо *. На 17.02.2016г. те сключили договор за дарение с * М. М., с който безвъзмездно * прехвърлили правото на собственост по отношение на жилището. Към момента на сключване на договора, **, където от години живеел със семейството си. *. На *****на 23.08.2021г. ищите предявили претенция срещу *за отмяна на дарението на процесния имот на основание чл. 227, ал. 1, б. „в” от ЗЗД. С решение *, договорът е отменен като след влизане в сила на съдебния акт ищите установили контакт с ответника като изразили желание да му дарят апартамента. Въпреки напредналата възраст, ниския размер на пенсиите и влошеното здравословно състояние на С. М., *поели разноските за пътуването на * Г. М. като на 10.11.2022г. сключили с него безвъзмездната прехвърлителна сделка. Последвало отпътуване на ответника *, където той продължил обучението си *. От анализа на събраните по делото гласни доказателства се установява, че преди и след сключване на процесната сделка дарителите са живели в имот в *като са полагали грижи един за друг и не са имали финансови затруднения при издръжката си. След отпътуването на ответника за чужбина, комуникацията между него и ищите постепенно била прекъсната. ***** След смъртта **** последният започнал да разчита на подкрепа в ежедневието *, която била единственият негов роднина, останал да живее в страната.

При така установената фактическа обстановка съдът прави следните правни изводи:

За уважаване на претенцията за отмяна на дарение по реда на чл. 227, ал. 1, б. „в” от ЗЗД, следва да бъде установено, че дарителят трайно се нуждае от издръжка, че е поискал издръжка от дарения и че последният е отказал престирането й. В разглеждания случай се установява, че за дарителите не е възникнала трайна нужда от издръжка. Независимо от напредналата възраст, размерът на доходите от пенсии, който е под линията на бедност за 2023г. от 504 лв., и хроничните заболявания на С. М., ищите не са имали финансови затруднения да покриват разходите си за ежедневните си нужди. Те са знаели, че ответникът трайно живее в чужбина, че е ученик и че е издържан от своята майка, поради което са платили всички разходи за неговото пътуване и за сключване на сделката, което е показателно че са разполагали с друг източник на доходи или със спестявания. Освен това, ако дарителите са имали притеснения, че в бъдеще може да възникнат затруднения да се издържат сами предвид състоянието, в което се намират и с оглед отмяната на дарението от 17.02.2016г., те са разполагали с възможност да прехвърлят имота срещу задължение за

гледане и издръжка на свои роднини, които имат възможност да го изпълняват. В допълнение следва да се посочи, че след сключване на договора, ответникът не е разполагал с възможност да предоставя издръжка на ищците тъй като е продължил образованието си в училище, не е имал източник на доходи и се е нуждаел от средства да покриване на собствената си издръжка. Поради изложеното се достига до извод, че дареният не е проявил непризнателност към дарителите по смисъла на чл. 227, ал. 1, б. „в” от ЗЗД, поради което предявените иски за отмяна на безвъзмездната сделка, в частта относно прехвърляне на 9/10 идеални части от правото на собственост спрямо процесния имот, са неоснователни и следва да бъдат отхвърлени.

При този изход на делото претенциите на ищците за присъждане на разноски са неоснователни. Неоснователна е и претенцията на ответника за присъждане на разноски тъй като липсват доказателства той реално да е извършил такива.

Водим от горното, Великотърновският районен съд

РЕШИ:

Отхвърля като неоснователни предявените от Т. * М. с ЕГН: ***** *, А. Р. М. с ЕГН: ***** *, К. Т. М. с ЕГН: ***** и М. Т. М. с ЕГН: ***** *, срещу Г. Г. М. с ЕГН: ***** *, иски по чл. 227, ал. 1, б. „в” от ЗЗД за отмяна на сключения договор на 10.11.2022г. между дарителите Т. *М. с ЕГН: ***** и С. И. М. с ЕГН: ***** , и дарения Г. Г. М. с ЕГН: ***** , обективизиран в *, в частта относно дарението на 9/10 /девет десети/ идеални части от правото на собственост спрямо *****.

Решението подлежи на обжалване, пред Великотърновския окръжен съд, в двуседмичен срок от връчването му на страните.

Съдия при Районен съд – Велико Търново: _____